

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. ledna 2021 samosoudkyní Mgr Janou Vodehnalovou

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obviněného], [datum narození] ve [obec] (okres [okres]), bez stálého pracovního poměru, trvale bytem [adresa svědkyně, obviněného, svědkyně a svědka],

je vinen, že

dne 19. 5. 2020 v době kolem 14:30 – 15:00 hodin v obci Raspenava (okres Liberec), v ulici Okružní a jinde, řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Fabia, [registrační značka], přestože věděl, že mu byl trestním příkazem Okresního soudu v Liberci ze dne 5. 4. 2019, č. j. 5 T 49/2019 - 17, s nabytím právní moci dne 8. 5. 2019, uložen mimo jiné trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání dvou roků, který dosud nevykonal,

tedy

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

čímž spáchal

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

za to se odsuzuje:

podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku, za užití § 62 odst. 1 trestního zákoníku a § 63 odst. 1 trestního zákoníku, k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 200 (dvě stě) hodin.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 2 (dvou) let.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně podala návrh na potrestání obžalovaného pro výše uvedený skutek, v němž spatřovala přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Soud vzal za prokázaný skutkový děj uvedený ve výrokové části tohoto rozsudku.

2. Obžalovaný vypověděl, že se cítí být nevinný. Auto neřídil, vezla ho maminka. [jméno] přemluvil, aby ho odvezla na zahradu. Obžalovaný byl připitý, když přišel z hřiště, ale měl tam nějaké věci, které nutně potřeboval. Na zahradě potkal svou bývalou kamarádku [celé jméno svědkyně], ta mu začala sprostě nadávat, tak ji chytil za pusku a strčil do ní. Bývalá přítelkyně obžalovaného, paní [celé jméno svědkyně], na něj pak začala křičet. Ještě se tam objevil bratr jeho bývalé kamarádky, který mu řekl, ať ji nechá být. Obžalovaný šel pak do auta a maminka ho odvezla domů. Nic víc se nestalo. Jeho matka v té době seděla v autě, přivezla ho na místo svým autem, stříbrnou Fabii. Toto vozidlo obžalovaný vůbec neřídil, má zákaz řízení. V únoru měl konec tohoto trestu, měl si zažádat o vrácení. Řidičský průkaz potřebuje k výkonu své práce, je živnostník. O nový řidičský průkaz si chtěl jít zažádat na úřad, paní mu tam ale řekla, že když je stíhán, řidičský průkaz mu teď nikdo nedá. V době spáchání skutku považoval [celé jméno svědkyně] za jednu ze svých nejlepších kamarádek. To ale nevěděl, že tam dotáhla svého bratra, který už dva měsíce udržoval poměr s [celé jméno svědkyně] Ani s jednou z těchto žen není obžalovaný v kontaktu.

3. Svědkyně [celé jméno svědkyně] vypověděla, že dne 19. 5. 2020 byla na zahradě, kde dělala nějaké úpravy. [celé jméno svědkyně] byla u svědkyně na víkend se synem. V bytě se najednou objevil obžalovaný, bavili se spolu a obžalovaný pak vyšel ven. Svědkyně věděla, že obžalovaný má vyslovený zákaz řízení, ale on stejně odjel. Ze zahrady viděla, že jezdí okolo jako blázen. Šla do domu zkontrolovat děti, a uslyšela křik. Svědkyně se tedy vyběhla podívat, co se děje. Viděla, že obžalovaný klečí nad [celé jméno svědkyně], ruce měl kolem jejího krku. [celé jméno svědkyně] ho odkopla a běžela zavolat policii. Obžalovaný se jí zeptal, zda bude volat policii a opět se na ní vrhal. Svědkyně se mezi ně snažila dostat. Obžalovaný svědkyni odstrčil, utekl a nasedl do auta. Kola hrabala, poté odjel. Svědkyně neví, jak se obžalovaný dostal na místo činu, viděla ho až v bytě. Příjezd auta neviděla. Viděla obžalovaného až poté, co jezdil okolo. Obžalovaný působil, že je mimo, říkal nesmysly, musel se ten den něčím naštvat. Svědkyně na něm nepozorovala příznaky požití alkoholu. Když obžalovaný odcházel po napadení [celé jméno svědkyně], svědkyně viděla, že nastupuje do auta, a to na místo řidiče. Auto bylo matky obžalovaného, [celé jméno svědkyně]. Matku obžalovaného svědkyně zná, na místě v dané chvíli nebyla. Na zahradě byl přítomen ještě [celé jméno svědka].

4. Svědkyně [celé jméno svědkyně] vypověděla, že dne 19. 5. 2020 viděla obžalovaného, když přišel k nim do domu. Vyšel až nahoru, kde bydlí dcera, [celé jméno svědkyně]. Svědkyně si ho ale všimla až ve chvíli, kdy odcházel pryč od brány. Nasedl do auta, nastartoval jako šílenec, zapískalo to. Auto řídil obžalovaný, šlo o stříbrnou metalízu. Vůz patří jeho matce, svědkyně si nevšimla, že by tam matka obžalovaného byla přítomna. Nikdo jiný krom obžalovaného ve voze nebyl, obžalovaný nasedl na místo řidiče. Svědkyně viděla obžalovaného z okna, přešla si mezi dvěma okny v jedné místnosti. Obžalovaného ten den už neviděla, ale slyšela ho. Dcera svědkyně a její kamarádka pracovaly za stodolou, ozval se tam křik, byl tam i obžalovaný. Pak svědkyně akorát viděla [celé jméno svědkyně], která byla od krve a podrápaná. Při druhé návštěvě obžalovaného už neviděla, zda obžalovaný řídil.

5. Svědkyně [celé jméno svědkyně] vypověděla, že byla u své kamarádky [celé jméno svědkyně], pomáhala jí na zahradě. V tu dobu měla [jméno] s obžalovaným rozpory kvůli rozchodu.

Obžalovaný během dne dorazil k [celé jméno svědkyně] domů, odstrčil její dceru, řekl jí, ať si dává pozor, že je opilý a protivný. Svědkyně šla ven, nechtěla se do toho plést. Svědkyně byla zahradě se svým bratrem, oni to řešili uvnitř v bytě, pak obžalovaný odjel. Projel autem několikrát kolem jejich pozemku, vytácel ho do vysokých otáček, auto bylo nepřeslechnutelné. Pak viděla svědkyně auto pod mostem, obžalovaný vcházel na pozemek. Na to mu svědkyně řekla, že pokud chce [jméno] navštívit, ať jde hlavní bránou. Obžalovaný svědkyni v tu chvíli napadl, dostala facku, strčil svědkyni na zem, zaklekl ji a začal ji škrtit. Najednou svědkyně zaslechla [jméno], protože to prý bylo slyšet až do domu, kde [jméno] uspávala děti. Svědkyně ze sebe obžalovaného zkopla. On v té chvíli začal mluvit na [jméno], svědkyně se zvedla a šla volat na policii. Obžalovaný s [jméno] se kolem svědkyně mihli. Když obžalovaný zaregistroval, že svědkyně volá na policii, snažil se jí telefon vytrhnout z ruky, to by mělo být slyšet na záznamu z hovoru na tísňovou linku. Když se mu to nepodařilo, utekl. Nasedl do auta, svědkyně pak policistovi do telefonu diktovala SPZ auta. Jednalo se o auto matky obžalovaného, Škoda Fabia, krátká, stříbrná. Když obžalovaný na místo přijel, seděl na místě řidiče. Nikdo jiný ve voze nebyl. Obžalovaný vozidlo řídil i v prvním případě, viděla ho zřetelně. Když přijel podruhé, viděla svědkyně obžalovaného až po vystoupení z auta, ale po incidentu ho pak viděla nasedat a odjet. Svědkyně se zná s obžalovaným od dětství, do incidentu byli přátelé. Seznámila ho s [jméno]. Obžalovaný ji vinil z rozchodu s její kamarádkou [jméno]. Na místě byl ještě bratr svědkyně, [celé jméno svědka], ten rovněž celý incident viděl. Svědkyně popřela, že by ten den viděla matku obžalovaného.

Svědkyně dodala, že má v telefonu SMS zprávy od obžalovaného, který jí psal, zda ho uvedla jako řidiče. Když odpověděla, že ano, obžalovaný odepsal, že je to pro něj moc velký trest, že se bojí o svou dceru, pokud by ho zavřeli, a že neví, jak své matce říct, že jí ukradl auto. Na to svědkyně soudu předložila svůj mobilní telefon. Z předmětných SMS zpráv od osoby označené jako [příjmení] soud zjistil, že v neděli 24. 5. 2020 byla svědkyni doručena SMS zpráva s žádostí, ať do toho není zatahována maminka. Dále pak následoval dotaz, zda svědkyně uvedla, jako řidiče obžalovaného, načež odpověděla, že ano. Odesílatel reagoval tak, že to nečekal, že si to odsedí a je to drsné. Připojil slib, že k [jméno] už se nepřiblíží.

6. Svědkyně [celé jméno svědkyně] vypověděla, že dne 19. 5. 2020 obžalovaný určitě neřídil její vozidlo, neboť do Raspenavy ho vezla ona. Obžalovaný si tam chtěl zařídit nějaké věci. Když si obžalovaný něco potřebuje zařídit, vždy ho vozí svědkyně, protože obžalovaný nemá řidičský průkaz. Svědkyně vezla obžalovaného svým vozem, stříbrnou Fabií. Vyzvedla obžalovaného na oslavě na hřišti v Bulovce. Autem pak v Raspenavě zastavila až za zahradou, obžalovaný běžel přes louku k nim. Za chvíli se vrátil a zase jeli domů. Do Raspenavy ten den jeli jen jednou, mohli se tam zdržet tak 10 minut. Svědkyně na zahradě nikoho neviděla, neví, co se tam dělo.

7. Z úředního záznamu a přiloženého CD soud zjistil, že [celé jméno svědkyně] volala na tísňovou linku poté, co ji měl napadnout obžalovaný. Uvedla, že odjel stříbrnou Fabií, [registrační značka], a to směrem na Bulovku. Dle oznámení byl obžalovaný pod vlivem alkoholu a měl vysloven zákaz řízení.

8. Ze zprávy Probační a mediační služby ze dne 6. 10. 2020 soud zjistil, že obžalovaný má v péči dceru [jméno], pracuje jako OSVČ v oboru zednické práce. Pracovní aktivity mu komplikuje vyslovený zákaz řízení. Obžalovaný trval na tom, že se skutku nedopustil, vozidlo neřídil, ale ze msty si to vymyslela bývalá přítelkyně s [celé jméno svědkyně]. Motivace obžalovaného k výkonu jakéhokoliv alternativního trestu je zcela nulová, neboť své obvinění vnímá jako nespravedlivé.

9. Z připojeného spisu Okresního soudu v Liberci sp. zn. 5 T 49/2019 soud zjistil, že trestním příkazem Okresního soudu v Liberci ze dne 5. 4. 2019, č. j. 5 T 49/2019 - 17, byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, a odsouzen mimo jiné k trestu zákazu činnosti spočívajícím

v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 2 let. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 8. 5. 2019.

10. K pověsti obžalovaného zjistil soud následující. Dle evidenční karty řidiče měl obžalovaný v době skutku aktuálně platný zákaz řízení motorových vozidel, a to od 8. 5. 2019 do 8. 5. 2021. Dle zpráv Městského úřadu Frýdlant se obžalovaný dne 17. 7. 2017 dopustil přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích. Dle zprávy Obecního úřadu Bulovka byl obžalovaný dále uznán vinným ze spáchání přestupku dne 8. 4. 2019. Oba tyto přestupky jsou evidovány rovněž v opisu z Evidence přestupků, v němž je navíc záznam o přestupku s právní mocí dne 19. 8. 2020. V evidenci rejstříku trestů má obžalovaný celkem 4 záznamy, z nichž ke třem již nelze přihlížet.

11. Shora uvedené důkazy soud zhodnotil jednotlivě a v jejich vzájemném souhrnu a dospěl k závěru, že jednoznačně prokazují, že se obžalovaný žalovaného skutku dopustil, a vylučují, že by k němu mohlo dojít jinak, nebo že by jej mohl spáchat někdo jiný. Skutečnost, že obžalovaný dne 19. 5. 2020 v obci Raspenava řídil automobil i přes uložený zákaz řízení, byla prokázána výsledkem svědkyň [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědkyně] a [celé jméno svědkyně], které shodně uvedly, že viděly, že obžalovaný nasedal do auta na místo řidiče a vozem odjel. Zároveň vyvrátily, že by v den skutku viděly matku obžalovaného, která dle tvrzení obžalovaného ho měla na místo dovézt. Soud tyto výpovědi považuje za věrohodné. Mezi obžalovaným a [celé jméno svědkyně] byl v době skutku napjatý vztah, takže svědkyně by mohla mít s ohledem na své spory s obžalovaným důvod uvádět okolnosti, které by obžalovanému přitížily. Výpověď této svědkyně je však potvrzována výpovědí [celé jméno svědkyně], která se označila za kamarádku obžalovaného (alespoň do doby projednávaného skutku) a sám obžalovaný o ní prohlásil, že v době, kdy měl být skutek spáchán, byla svědkyně jeho nejlepší kamarádkou. Svědkyně tak neměla důvod ke zkreslení své výpovědi. Výpovědi obou svědkyň jsou pak potvrzovány i výpovědí [celé jméno svědkyně], která k obžalovanému žádný vztah neměla. Pravdivost výpovědi svědkyň pak potvrzuje telefonní záznam z hovoru na tísňovou linku. V rozporu s těmito provedenými důkazy je výpověď matky obžalovaného, [celé jméno svědkyně]. Ta uvedla, že ho na místo dovezla a vozidlo řídila ona. Této výpovědi však odporují předložené SMS zprávy z mobilního telefonu [celé jméno svědkyně], z nichž je zřejmé, že obžalovaný má obavy z následků řízení motorového vozidla. S ohledem na tuto skutečnost a také fakt, že svědkyně je matkou obžalovaného a lze tak u ní předpokládat sklony k ochraně obžalovaného jako svého syna, soud hodnotí výpověď svědkyně jako nevěrohodnou. Skutečnost, že měl obžalovaný v době spáchání skutku vysloven zákaz řízení motorových vozidel, byla prokázána výpisem z evidenční karty řidiče, opisem z Rejstříku trestů a trestním příkazem vydaným Okresním soudem v Liberci pod sp. zn. 5 T 49/2019 dne 5. 4. 2019. Soud zamítl návrh obžalovaného na výslech [celé jméno svědka], když tento považuje za nadbytečný, neboť skutkový stav byl prokázán již provedeným dokazováním. Tento svědek v přípravném řízení uvedl, že neví, kdo řídil předmětné vozidlo na místě skutku. Přestože úřední záznam o podaném vysvětlení nemůže být bez souhlasu stran použit jako důkaz, může soudu sloužit jako nástroj pro posouzení toho, kteří svědci mají být vyslechnuti a kteří nikoliv. Pokud svědek v přípravném řízení uvedl, že není schopen identifikovat řidiče a ani neuvedl další skutečnosti důležité pro budoucí rozhodování soudu, je třeba provedení výslechu takového svědka považovat za nadbytečné. Proto soud návrh na provedení výslechu svědka zamítl.

12. Obžalovanému byl trestním příkazem Okresního soudu v Liberci ze dne 5. 4. 2019, č. j. 5 T 49/2019 - 17, uložen mimo jiné trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 2 let, a to od 8. 5. 2019 do 8. 5. 2021. Obžalovaný dne 19. 5. 2020 řídil motorové vozidlo i přes tento zákaz, aniž by k tomu měl důležitý důvod. Za důležitý důvod rozhodně nelze považovat návštěvu bývalé přítelkyně. Tímto jednáním naplnil skutkovou podstatu přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Objektem ochrany tohoto trestného činu je zájem na řádném výkonu rozhodnutí soudů a dalších

orgánů veřejné moci a na vykázaní. Obžalovaný vykonával činnost, jež mu byla soudem zakázána, porušil tedy objekt takové skutkové podstaty. Povaha tohoto trestného činu vylučuje jiné než úmyslné zavinění. S ohledem na to, že obžalovaný o zákazu řízení motorových vozidel věděl, a přesto motorové vozidlo řídil, nejednal jinak než v přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

13. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud postupoval podle ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku a přihlédl ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem podle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalovanému přitěžuje jeho trestní minulost, když se již dříve dopustil přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, a lze tedy uzavřít, že má sklony k nedodržování uložených sankcí. Obžalovanému byly opakovaně ukládány podmíněné tresty, tresty zákazu činnosti a rovněž v jednom případě trest obecně prospěšných prací, který obžalovaný řádně vykonal. Obžalovaný však nikdy nebyl ve výkonu trestu, navíc pečuje o nezletilou dceru. Soud tedy shledal nepodmíněný trest odnětí svobody jako příliš přísný. Namísto je však obžalovanému trest spojený s přímým výkonem, a to trest obecně prospěšných prací. Za odpovídající pak soud považuje tento trest ve výměře 200 hodin, tedy mírně nad polovinou zákonné trestní sazby, která činí 50 až 300 hodin. Takový trest dle přesvědčení soudu postačí k nápravě obžalovaného.

14. Čin byl spáchán v souvislosti s řízením motorového vozidla, proto byl obžalovanému uložen také trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel. Zákonné rozpětí trvání tohoto trestu činí 1 rok až 10 let. Za dobu přiměřenou okolnostem spáchaného přečinu pak soud považuje trest v trvání 2 let, tedy při dolní hranici zákonné trestní sazby. Ukládání vyšší výměry tohoto trestu by bylo zbytečné. Zároveň má soud za to, že kombinace těchto trestů je dostatečná a není třeba ukládat obžalovanému další trest.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Liberci. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě (nebo v další lhůtě stanovené samosoudcem) odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Liberec 18. ledna 2021

Mgr. Jana Vodehnalová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Schwarzová